Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. kovo 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Muitų sąjunga — Bendrijos muitinės kodeksas — 32 straipsnio 1 dalies c punktas — Muitinės vertės nustatymas — Autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas, susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama — Sąvoka — Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93 — 160 straipsnis — Prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlyga“ — Autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas mokėjimas bendrovei, kuri susijusi ir su prekių pardavėju, ir su jų pirkėju — 158 straipsnio 3 dalis — Tikslinimo ir paskirstymo priemonės“

Byloje C-173/15

dėl *Finanzgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo finansinių bylų teismas, Vokietija) 2015 m. balandžio 1 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. balandžio 17 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

GE Healthcare GmbH

prieš

Hauptzollamt Düsseldorf

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça, teisėjai M. Berger, A. Borg Barthet (pranešėjas), E. Levits ir F. Biltgen,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *GE Healthcare GmbH*, atstovaujamos advokatų L. Harings ir G. Schwendinger,

— *Hauptzollamt Düsseldorf*, atstovaujamos A. Wollschläger,

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* M. G. Albenzio,

— Europos Komisijos, atstovaujamos L. Grønfeldt ir T. Maxian Rusche,

* Proceso kalba: vokiečių.

susipažinęs su 2016 m. liepos 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), iš dalies pakeisto 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006, p. 1) (toliau – Muitinės kodeksas), 32 straipsnio 1 dalies c punkto bei 5 dalies b punkto ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), iš dalies pakeisto 2006 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1875/2006 (OL L 360, 2006, p. 64) (toliau – Reglamentas Nr. 2454/93), 158 straipsnio 3 dalies ir 160 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *GE Healthcare GmbH* ir *Hauptzollamt Düsseldorf* (Diuseldorfo pagrindinė muitinė, Vokietija, toliau – muitinė) ginčą dėl autorinių atlyginimų ir mokesčių už licencijas įskaitymo, nustatant iš trečiosios šalies importuojamų prekių, kurias siekiama pateikti laisvai apyvarai Sąjungos teritorijoje, muitinę vertę.

Teisinis pagrindas

Muitinės kodeksas

3 Muitinės kodekso 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta, kad:

„1. Importuojamų prekių muitine verte laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis 32 ir 33 straipsniais, jeigu:

a) pirkėjui netaikomi disponavimo prekėmis arba prekių naudojimo apribojimai, išskyrus apribojimus, kurie:

— nustatyti įstatymų arba Bendrijoje veikiančių valdžios institucijų,

— riboja prekių perpardavimo geografinę sritį

arba

— neturi didelės įtakos prekių vertei;

b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamų prekių pardavimui arba kainai neįmanoma įvertinti;

c) jokios pajamos, gautos pirkėjui toliau perparduodant, perleidžiant ar naudojant prekes, tiesiogiai ar netiesiogiai neatitenka pardavėjui, išskyrus atvejus, kai pagal 32 straipsnį galima padaryti atitinkamus patikslinimus;

ir

d) pirkėjas ir pardavėjas tarpusavyje nesusiję arba, jeigu pirkėjas ir pardavėjas tarpusavyje susiję, sandorio vertė priimtina muitinei remiantis 2 dalimi.

2.

a) Nustatant, ar sandorio vertė priimtina pagal 1 dalį, faktas, kad pirkėjas ir pardavėjas yra tarpusavyje susiję, pats savaime nelaikomas pakankamu pagrindu pripažinti sandorio vertę nepriimtina. Prireikus turi būti įvertinamos su pardavimu susijusios aplinkybės ir nustačius, kad pirkėjo ir pardavėjo tarpusavio ryšys neturėjo įtakos kainai, sandorio vertė turi būti pripažįstama priimtina. Jeigu muitinė, remdamasi deklaranto pateikta arba kitu būdu gauta informacija, turi pagrindo manyti, kad pirkėjo ir pardavėjo tarpusavio ryšys turėjo įtakos kainai, ji tokios savo išvados motyvus turi išdėstyti deklarantui, suteikdama jam realią galimybę atsakyti. Deklaranto prašymu šie motyvai turi būti išdėstyti raštu.

b) Jeigu pardavimo sandoris sudaromas tarp susijusių asmenų, sandorio vertė pripažįstama priimtina ir prekių įvertinimas atliekamas vadovaujantis 1 dalimi, jeigu deklarantas parodo, kad ši vertė beveik nesiskiria nuo vienos iš šių, tuo pačiu arba beveik tuo pačiu metu nustatytų verčių:
   i) tapačių arba panašių prekių pardavimo eksportui į Bendriją sandorio vertės, kai pirkėjai ir pardavėjai jokiu konkrečiu atveju nėra tarpusavyje susiję;
   ii) tapačių arba panašių prekių muitinės vertės, nustatytos vadovaujantis 30 straipsnio 2 dalies c punktu;
   iii) tapačių arba panašių prekių muitinės vertės, nustatytos vadovaujantis 30 straipsnio 2 dalies d punktu.

Atliekant pirmiau minėtus palyginimus, turi būti deramai atsižvelgiama į nurodytus apyvartos lygių ir prekių kiekio skirtumus, 32 straipsnyje išvardytus elementus ir pardavėjo išlaidas, kai prekės parduodamos su juo nesusijusiam pirkėjui, jeigu tokių išlaidų pardavėjas neturi parduodamas prekes su juo susijusiam pirkėjui.

c) Šios straipsnio dalies b punkte nurodyti įvertinimai turi būti atliekami deklaranto iniciatyva ir tik palyginimo tikslais. Pakaitinės vertės vadovaujantis šiuo punktu negali būti nustatomos.“

4 Šio kodekso 30 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 straipsniu, ji turi būti nustatoma paeiliui taikant 2 dalies a, b, c ir d punktus iki pirmojo punkto, pagal kurį šią vertę įmanoma nustatyti, su sąlyga, kad deklaranto prašymu c ir d punktai turi būti taikomi atvirkštine tvarka; punkto, kuris yra paskesnis pagal šioje straipsnio dalyje nustatytą eilės tvarką, nuostatos gali būti taikomos tik tada, kai vadovaujantis tam tikru punktu muitinės vertės nustatyti neįmanoma.

2. Muitine verte, nustatyta vadovaujantis šiuo straipsniu, laikoma:

a) tapačių prekių, parduotų eksportui į Bendriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė nustatinėjama, sandorio vertė;

b) panašių prekių, parduotų eksportui į Bendriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir prekės, kurių vertė yra nustatinėjama, sandorio vertė;

c) vertė, nustatyta pagal prekių vieneto kainą, už kurią Bendrijoje su pardavėjais nesusijusiems asmenims parduotas didžiausias bendras importuotų prekių ar tapačių arba panašių importuotų prekių kiekis;

d) apskaičiuotoji vertė, gauta susumavus:

— medžiagų ir gamybos arba kitokio perdirbimo, atlikto gaminant importuotas prekes, išlaidas arba vertę,

— pelną ir bendrąsias išlaidas, kurių dydis lygus pelnui ir bendrosioms išlaidoms, kurios paprastai atsispindi šalies eksportuotojos gamintojų vykdomoje prekyboje prekėmis, parduodamomis eksportui į Bendriją, kurios yra tos pačios klasės ar rūšies kaip ir prekės, kurių vertė nustatinėjama,

— 32 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytų elementų išlaidas arba vertę.“

5 To paties kodekso 31 straipsnyje numatyta:

„1. Jeigu importuojamų prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti vadovaujantis 29 arba 30 straipsniais, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Bendrijoje, ir naudojant priimtinas priemones, atitinkančias principus ir bendrąsias nuostatas, kurie išdėstyti:

— Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo 1994 m.,

— Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos VII straipsnyje 1994 m.

ir

— šio skyriaus nuostatose.

2. Nustatant prekių muitinę vertę pagal 1 dalį, negalima remtis:

a) Bendrijoje pagamintų prekių pardavimo Bendrijoje kaina;

b) sistema, pagal kurią muitinė pasirenka didesniąją iš dviejų alternatyvių verčių;

c) prekių kaina šalies eksportuotojos vidaus rinkoje;

d) gamybos išlaidomis, išskyrus tapačių arba panašių prekių apskaičiuotąsias vertes, nustatytas vadovaujantis 30 straipsnio 2 dalies d punktu;

e) prekių, eksportuojamų į Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančią šalį, kainomis;

f) minimaliomis muitinėmis vertėmis

arba

g) sutartinėmis arba fiktyviomis vertėmis.“

6 Pagal šio kodekso 32 straipsnį:

„1. Nustatant muitinę vertę pagal 29 straipsnį, prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos pridedama:

<…>

c) su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama, susiję autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas, kuriuos pirkėjas privalo tiesiogiai arba netiesiogiai sumokėti vykdydamas šių prekių pardavimo sąlygas, tiek, kiek tokie autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas neįskaityti į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą;

<…>

2. Vadovaujantis šiuo straipsniu papildomos pinigų sumos prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos pridedamos tik remiantis objektyviais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis.

3. Nustatant muitinę vertę, prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos nepridedamos jokios pinigų sumos, išskyrus kai numatyta šiame straipsnyje.

<…>

5. Nepaisant 1 dalies c punkto:

a) nustatant muitinę vertę apmokėjimas už teisę atgaminti importuojamas prekes Bendrijoje neturi būti pridedamas prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos

ir

b) pirkėjo apmokėjimas už teisę platinti arba perparduoti importuojamas prekes, neturi būti pridedamas prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos, jeigu toks apmokėjimas nėra prekių pardavimo eksportui į Bendriją sąlyga.“

7 Pagal Muitinės kodekso 249 straipsnį:

„Komitetas gali nagrinėti bet kurį su muitų teisės aktais susijusį klausimą, kurį savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu iškelia Komiteto pirmininkas.“

Reglamentas Nr. 2454/93

8 Reglamento Nr. 2454/93 143 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„1. Pagal [Muitinės] [k]odekso 3 skyriaus II [antraštinę] dalį ir šią [antraštinę] dalį asmenys laikomi susijusiais tik tuomet, jei:

<…>

f) abu šie asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai yra valdomi trečiojo asmens;

<…>“

9 Pagal šio reglamento 145 straipsnio 2 ir 3 dalis:

„2. Išleidus prekes į laisvą apyvartą, galima atsižvelgti į faktiškai už prekes sumokėtos arba mokėtinos kainos patikslinimą, kurį pardavėjas padarė pirkėjo naudai, nustatant muitinės vertę pagal [Muitinės] [k]odekso 29 straipsnį, jei muitinei priimtinu būdu įrodoma, kad:

a) prekės turėjo defektų [Muitinės] [k]odekso 67 straipsnyje numatytu metu;

b) pardavėjas patikslino kainą vykdydamas garantinį įsipareigojimą, numatytą pardavimo sutartyje, sudarytoje prieš išleidžiant prekes į laisvą apyvartą;

c) atitinkamoje pardavimo sutartyje dar nebuvo atsižvelgta į tai, kad prekės turi defektų.

3. Faktiškai už prekes sumokėtą arba mokėtiną kainą, patikslintą pagal 2 dalį, galima atsižvelgti tik tada, jei ji buvo patikslinta per 12 mėnesių nuo deklaracijos dėl prekių išleidimo į laisvą apyvartą pateikimo dienos.“

10 Šio reglamento 156a straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Muitinės, suinteresuotam asmeniui prašant, gali leisti:

— nukrypstant nuo [Muitinės] [k]odekso 32 straipsnio 2 dalies, kai kuriuos elementus, kurie turi būti pridedami prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos, nors jų ir negalima kiekybiškai įvertinti skolos muitinei atsiradimo metu,

— nukrypstant nuo [Muitinės] [k]odekso 33 straipsnio, tam tikrus privalomuosius mokėjimus, kurie neturi būti įtraukti į muitinę vertę, tais atvejais, kai su šiais elementais susijusios sumos neišskiriamos skolos muitinei atsiradimo metu,

nustatyti remiantis tam tikrais tinkamais specialiais kriterijais.

Šiais atvejais deklaruojama muitinė vertė neturi būti laikoma laikina, kaip apibrėžta 254 straipsnio antrojoje įtraukoje.“

11 Pagal šio reglamento 157 straipsnį:

„1. Taikant [Muitinės] [k]odekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą, autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas reiškia apmokėjimą už naudojimąsi teise, susijusia:

— su importuotų prekių gamyba (mokesčiai už patentus, projektus, modelius ir gamybos technines žinias)

arba

— su importuotų prekių pardavimu eksportui (mokesčiai už prekių ženklus, įregistruotus pramoninio dizaino pavyzdžius),

arba

— su importuotų prekių panaudojimu ar perpardavimu (mokesčiai už autorines teises, gamybos procesus, neatskiriamai susijusius su importuotomis prekėmis).

2. Nepažeidžiant [Muitinės] [k]odekso 32 straipsnio 5 dalies, kai importuotų prekių muitinė vertė nustatoma pagal [Muitinės] [k]odekso 29 straipsnio nuostatas, autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas pridedami prie sumokėtos ar priklausančios sumokėti kainos tik tais atvejais, jei šis mokestis:

— susijęs su vertinamomis prekėmis ir

ir

— yra šių prekių pardavimo eksportui sąlyga.“

12 Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Jeigu autorinis atlyginimas arba licencijų mokesčiai yra iš dalies susiję su importuotomis prekėmis ir iš dalies – su kitomis sudėtinėmis dalimis arba komponentais, kuriais prekės papildytos jas importavus arba su atliekama veikla ar teikiamomis paslaugomis po importavimo, tai atitinkamas proporcingas paskirstymas turi būti atliktas tik remiantis patikimais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis, vadovaujantis 23 priede pateikta [Muitinės] [k]odekso 32 straipsnio 2 daliai skirta aiškinimo taisykle.“

13 Šio reglamento 160 straipsnyje numatyta:

„Jei pirkėjas moka autorinį atlyginimą arba mokesčius už licencijas trečiajam asmeniui, 157 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos laikomos įvykdytomis tik tuo atveju, jeigu pardavėjas ar su juo susijęs asmuo reikalauja, kad pirkėjas sumokėtų šiuos mokesčius.“

14 Pagal šio reglamento 161 straipsnį:

„Jei autorinio atlyginimo ar mokesčio už licencijas sumos apskaičiavimo metodas remiasi importuotų prekių kaina, ir nepateikti įrodymai, kad yra priešingai, laikoma, jog autorinis atlyginimas ar mokestis už licencijas yra susijęs su vertinamomis prekėmis.

Tačiau net ir tuo atveju, kai autorinio atlyginimo ar mokesčio už licencijas suma apskaičiuojama nepriklausomai nuo importuotų prekių kainos, autorinis atlyginimas arba licencijos mokestis vis tiek gali būti susijęs su prekėmis, kurių muitinė vertė turi būti nustatyta.“

15 Šio reglamento 254 straipsnyje nustatyta:

„Deklaranto prašymu muitinės įstaiga gali priimti deklaracijas išleidimui į laisvą apyvartą įforminti, kuriose pateikti ne visi 37 priede nustatyti duomenys.

Tačiau tose deklaracijose turi būti pateikti bent tie 30A priede nustatyti duomenys, kuriuos privaloma nurodyti deklaracijoje, kurioje nenurodyta tam tikra informacija.“

16 Reglamento Nr. 2454/93 256 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Laikas, per kurį muitinė leidžia deklarantui pateikti duomenis arba dokumentus, nepateiktus deklaracijos priėmimo metu, negali viršyti vieno mėnesio nuo deklaracijos priėmimo dienos.

<…>

Jeigu nepateikti su prekių muitine verte susiję duomenys arba dokumentai, kuriuos būtina pateikti vėliau, muitinė turi teisę, kai tai neabejotinai būtina, nustatyti ilgesnį laiką arba pratęsti anksčiau nustatytą laiką. Bendras leistinas laikas neturi viršyti galiojančių teisės aktų nustatytų laikotarpių.“

17 Šio reglamento 257 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Jeigu pagal 254 straipsnį deklaracijoje nurodyta laikina prekių vertė, muitinė turi:

— nedelsdama įtraukti į apskaitą muitų sumą, apskaičiuotą remiantis šia laikina verte,

— prireikus pareikalauti, kad būtų pateikta garantija, kurios pakaktų skirtumui tarp šios sumos ir maksimalios sumos, kuria galėtų būti apmokestintos prekės, padengti.“

18 Minėto reglamento 259 straipsnio pirma pastraipa suformuluota taip:

„Laikantis 254–257 straipsniuose nustatytų sąlygų priimta deklaracija, kurioje nenurodyta tam tikra informacija, gali būti arba deklaranto papildyta, arba, susitarus su muitine, pakeista kita deklaracija, atitinkančia [Muitinės] [k]odekso 62 straipsnyje nustatytas sąlygas.“

19 Reglamento Nr. 2454/93 23 priede pateikta aiškinamoji pastaba dėl muitinės vertės, susijusi su Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktu, suformuluota taip:

„32 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus autorinius atlyginimus ir mokesčius už licencijas, be kita ko, sudaro mokesčiai už patentus, prekių ženklus ir autorių teises.“

20 Tame pačiame priede pateiktoje aiškinamojoje pastaboje dėl muitinės vertės, susijusioje su Muitinės kodekso 32 straipsnio 2 dalimi, nustatyta:

„Jeigu pagal 32 straipsnio nuostatas patikslinimams atlikti nėra reikalingų patikimų ir kiekybiškai įvertinamų duomenų, sandorio vertė negali būti nustatyta pagal 29 straipsnio nuostatas. Pavyzdžiui, autorinis atlyginimas mokamas remiantis konkretaus produkto, kuris buvo importuotas kilogramais ir kuris, jį importavus, buvo paverstas tirpalu, litro pardavimo importuojančioje šalyje kaina. Jeigu autorinio atlyginimo apskaičiavimo pagrindas iš dalies priklauso nuo importuojamų prekių, o iš dalies nuo kitų veiksnių, kurie neturi nieko bendro su importuojamomis prekėmis (pvz., nuo to, kada importuojamos prekės yra sumaišomos su vidaus ingredientais ir nuo tada atskirai tam tikrą laiką nebeidentifikuojamos, arba kada autorinio atlyginimo neįmanoma atskirti nuo specialių finansinių pirkėjo ir pardavėjo susitarimų), nederėtų bandyti prie prekių kainos pridėti autorinį atlyginimą. Tačiau, jeigu šio autorinio atlyginimo dydis priklauso tik nuo importuojamų prekių ir gali būti kiekybiškai įvertintas, prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos jis gali būti pridėtas.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

21 *GE Medical Systems Deutschland GmbH & Co. KG* (toliau – GE Vokietija) sudarė su *Monogram Licensing International Inc.* (toliau – M) standartinę licencinę sutartį; abi šios bendrovės priklausė *General Electrics* grupei (toliau – GE grupė).

22 Pagal šios sutarties II A straipsnį M suteikė bendrovei *GE Vokietija* atlygintiną neišimtinę licenciją, pagal kurią ši įgijo teisę naudoti GE grupės prekių ženklą (toliau – GE prekių ženklas) *GE Vokietija* gaminamiems ir parduodamiems produktams bei tretiesiems asmenims teikiamoms paslaugoms žymėti, griežtai laikantis tarp šalių nustatytų kokybės standartų. Be to, M suteikė bendrovei *GE Vokietija* neišimtinę neatlygintiną licenciją, pagal kurią jai leidžiama savo nuožiūra naudoti GE prekių ženklą, perparduodant prekes kitoms GE grupės dukterinėms įmonėms, jas naudojant eksperimentiniais tikslais ar kaip prekių pavyzdžius, taip pat, kai jos išimamos iš apyvartos. *GE Vokietija* taip pat galėjo naudoti šiuo prekių ženklu pažymėtus produktus nemokėdama licencijos mokesčio, palaikydama komercinius santykius su kita irgi GE grupei priklausančia bendrove, turinčia teisę naudoti licenciją analogiškomis sąlygomis, kaip ir nustatytosios M ir *GE Vokietija* licencinėje sutartyje.

23 Siekiant užtikrinti, kad *GE Vokietija* gaminami ir parduodami produktai bei teikiamos paslaugos visiškai atitiktų šalių nustatytus kokybės standartus, bendrovei M buvo suteikti platūs priežiūros įgaliojimai, o pažeidus šiuos standartus ji galėjo nedelsdama po įspėjimo nutraukti sutartį. Licencinės sutarties II A straipsnyje numatyta, kad licencijos mokesčiai tampa mokėtini kiekvienų metų gruodžio 31 d. Jie sudarė 0,95 % *GE Vokietija* apyvartos už prekių ženklo naudojimą ir 0,05 % jos apyvartos už GE grupės komercinio pavadinimo naudojimą.

24 Atlikusi muitinės patikrinimą dėl 2007 m. spalio 1 d.–2009 m. gruodžio 31 d. laikotarpio, 2010 m. rugsėjo 8 d. ataskaitoje muitinė, be kita ko, nustatė, kad *GE Vokietija* iš GE grupei priklausančių bendrovių įsigijo trečiųjų šalių kilmės prekių, tačiau nustatant šių prekių muitinę vertę nepagrįstai nedeklaravo už jas mokėtinų licencijos mokesčių. Todėl 2010 m. rugsėjo 30 d. muitinė priėmė sprendimą, kuriuo pareikalavo sumokėti 14 985,09 EUR importo muito.

25 Sumokėjusi šiuos muito mokesčius 2011 m. liepos 21 d. *GE Vokietija* paprašė juos grąžinti pagal Muitinės kodekso 236 straipsnyje numatytą procedūrą; savo prašymą ji grindė tuo, kad vadovaujantis licencine sutartimi mokėtinų licencijos mokesčių nereikėjo pridėti prie nagrinėjamų prekių muitinės vertės pagal Muitinės kodekso 32 straipsnį.

26 2015 m. kovo 9 d. sprendimu muitinė atmetė *GE Vokietija* prašymą, nurodžiusi, kad mano, jog muitinės vertės, kuriomis buvo remtasi, yra teisingos.

27 Nuo 2011 m. rugpjūčio 31 d. *GE Healthcare* perėmė visas *GE Vokietija* teises.

28 2015 m. kovo 11 d. *GE Healthcare* apskundė 2015 m. kovo 9 d. muitinė sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. Nagrinėdamas šią bylą šis teismas turi taikyti Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą; jis abejoja dėl tikslaus šios nuostatos aiškinimo.

29 Tokiomis aplinkybėmis *Finanzgericht Düsseldorf* (Diuseldorfo finansinių bylų teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar autorinius atlyginimus arba licencijų mokesčius, kaip jie suprantami pagal [Muitinės kodekso] 32 straipsnio 1 dalies c punktą, galima įtraukti į muitinę vertę, nors nei sudarant sutartį, nei skolos muitinei atsiradimo momentu, kuris nagrinėjamu atveju nustatomas remiantis Muitinės kodekso 201 straipsnio 2 dalimi ir 214 straipsnio 1 dalimi, negalima nustatyti, ar atsiras autorinių atlyginimų arba licencijų mokesčių skola?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už prekių ženklų licencijas, kaip jie suprantami pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą, gali būti susiję su importuotomis prekėmis, nors šie atlyginimai ar mokesčiai mokami ir už paslaugas bei bendro koncerno pavadinimo dalies naudojimą?

3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už prekių ženklų licencijas, kaip jie suprantami pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą, gali būti importuotų prekių pardavimo eksportui į Bendriją sąlyga, kaip ji suprantama pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 5 dalies b punktą, nors šiuos atlyginimus ar mokesčius sumokėti pareikalauja ir juos sumoka su pardavėju ir pirkėju susijusi įmonė?

4. Jei į trečiąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai ir jei autoriniai atlyginimai, kaip šioje byloje, iš dalies yra susiję su importuotomis prekėmis ir iš dalies – su po importavimo teikiamomis paslaugomis: ar proporcingas, remiantis tik patikimais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis atliekamas paskirstymas pagal Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2454/9323 priede pateiktą Muitinės kodekso 32 straipsnio 2 dalies aiškinamąją pastabą reiškia, kad galima tikslinti tik muitinę vertę, nustatytą pagal Muitinės kodekso 29 straipsnį, ar tuo atveju, jei muitinės vertės pagal šį 29 straipsnį nustatyti neįmanoma, nustatant muitinę vertę pagal Muitinės kodekso 31 straipsnį taip pat galima atlikti Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalyje numatytą paskirstymą, jei į šias išlaidas niekur kitur neatsižvelgiama?“

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

30 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo jurisprudenciją Sąjungos teisės aktais, susijusiais su muitiniu įvertinimu, siekiama įtvirtinti teisingą, vienodą ir neutralią sistemą, kuri neleistų naudoti savavališkai nustatytų arba fiktyvių muitinių verčių. Taigi muitinė vertė turi atitikti importuojamos prekės realią ekonominę vertę, ir dėl to reikia atsižvelgti į ekonominę vertę turinčių šios prekės dalių visumą (šiuo klausimu žr. 2006 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Compaq Computer International Corporation*, C-306/04, EU:C:2006:716, 30 punktą; 2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 23 ir 26 punktus).

31 Pagal Muitinės kodekso 29 straipsnį importuojamų prekių muitine verte iš esmės laikoma sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Sąjungos muitų teritoriją, prireikus patikslinta vadovaujantis to paties kodekso 32 straipsniu (šiuo klausimu žr. 2013 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Christodoulou ir kt.*, C-116/12, EU:C:2013:825, 38, 44,ir 50 punktus ir 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Stretinskis*, C-430/14, EU:C:2016:43, 15 punktą).

32 Muitinės kodekso 32 straipsnyje patikslinama, kas pridedama prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos importuojamų prekių kainos, kai nustatoma jų muitinė vertė. Šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta, kad prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos pridedami su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama, susiję autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas, kuriuos pirkėjas privalo tiesiogiai arba netiesiogiai sumokėti vykdydamas šių prekių pardavimo sąlygas, tiek, kiek tokie autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas neįskaityti į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą.

33 Pagal Reglamento Nr. 2454/93 157 straipsnio 1 dalį, taikant Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą, „autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas“ reiškia apmokėjimą už naudojimąsi teise, susijusia su nagrinėjamų importuotų prekių pardavimu eksportui, t. y. mokesčiai už prekių ženklus ir įregistruotus pramoninio dizaino pavyzdžius, arba su šių prekių panaudojimu ar perpardavimu, t. y. mokesčiai už autorines teises ir gamybos procesus, neatskiriamai susijusius su minėtomis prekėmis.

34 Reglamento Nr. 2454/93 157 straipsnio 2 dalyje patikslinama, kad autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas pridedami prie faktiškai sumokėtos ar mokėtinos kainos tik tais atvejais, kai toks apmokėjimas susijęs su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama, ir yra šių prekių pardavimo eksportui sąlyga.

35 Vadinasi, Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas patikslinimas taikomas, esant trims kumuliacinėms sąlygoms: pirma, autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas neturi būti įskaityti į faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, antra, jie turi būti susiję su preke, kurios muitinė vertė nustatinėjama, ir, trečia, pirkėjo prievolė sumokėti šiuos autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas turi būti prekės, kurios muitinė vertė nustatinėjama, pardavimo sąlyga.

36 Šiuo atveju, kiek tai susiję su pirma sąlyga, iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aišku, kad laikydamasi pagrindinėje byloje nagrinėjamos licencinės sutarties nurodymų *GE Healthcare* neįskaitė autorinių atlyginimų ir mokesčių už licencijas, susijusių su GE prekių ženklo naudojimu, į vertinamų prekių muitinę vertę.

Dėl pirmojo ir antrojo klausimų

37 Pateikdamas pirmąjį ir antrąjį klausimus, kuriuos reikia nagrinėti kartu, nes jie susiję su šio sprendimo 35 punkte nurodyta antra sąlyga, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą reikia aiškinti taip: autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas yra „susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama“, pirma, jei

sudarant sutartį arba muitinės skolos atsiradimo momentu neįmanoma nustatyti šių autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas sumos, ir, antra, jei minėti autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas tik iš dalies susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama.

38 Norint atsakyti į šį klausimą, pirmiausia reikia išnagrinėti, ar autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą yra „susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama“, net jei sudarant sutartį arba muitinės skolos atsiradimo momentu neįmanoma nustatyti šių autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas sumos.

39 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aišku, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamoje licencinėje sutartyje numatyta bendrovės *GE Vokietija* pareiga sumokėti autorinius atlyginimus ir mokesčius už licencijas, susijusius su GE prekių ženklo naudojimu importuotoms prekėms, išskyrus kai kurias prekes, kurias galima naudoti su šiuo ženklu nemokant mokesčio už licenciją, kaip antai kitoms GE grupės dukterinėms įmonėms perparduodamas prekes, prekes, naudojamas eksperimentiniais tikslais ar kaip prekių pavyzdžius, ir išimamas iš apyvartos prekes.

40 Tokiomis aplinkybėmis, kaip išvados 29 punkte pažymėjo generalinis advokatas, autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas yra realiai susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama, net jeigu tiksli jų suma nėra nustatyta sudarant minėtą sutartį ar vėliau, kai priimama muitų deklaracija arba atsiranda skola muitinei.

41 Kiek tai susiję su klausimu, ar tiksli mokėtina autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas suma turi būti nustatyta skolos muitinei atsiradimo momentu, reikia pažymėti, kad Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punkte tokio reikalavimo nėra.

42 Reglamento Nr. 2454/93 156a straipsnio 1 dalyje numatyta, kad, suinteresuotajam asmeniui prašant, nukrypdamos nuo Muitinės kodekso 32 straipsnio 2 dalies muitinės gali leisti pagal tam tikrus tinkamus specialius kriterijus nustatyti kai kuriuos elementus, kurie turi būti pridedami prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos, nors jų ir negalima kiekybiškai įvertinti skolos muitinei atsiradimo metu.

43 Be to, minėto reglamento 254 straipsnyje numatyta, kad deklaranto prašymu muitinė gali priimti išleidimo į laisvą apyvartą deklaraciją, kurioje nepateikti kai kurie duomenys; pagal šio reglamento 257 straipsnio 3 dalį tokioje deklaracijoje gali būti nurodyta laikina importuojamų prekių muitinė vertė; šią deklaraciją galima užpildyti vėliau, laikantis minėto reglamento 256, 257 ir 259 straipsnių.

44 Be to, Muitinės kodekso komiteto, numatyto šio kodekso 247a straipsnyje (toliau – Muitinės kodekso komitetas), pateikto komentaro Nr. 3 (muitinės vertės skyrius) dėl autorinių atlyginimų ir licencijos mokesčių poveikio muitinei vertei 14 punktas suformuluotas taip:

„Autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas paprastai apskaičiuojami po vertintinų prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, importo. Tokiu atveju būtina arba atidėti galutinės muitinės vertės nustatymą pagal [Muitinės] kodekso įgyvendinimo reglamento 257 straipsnio 3 dalį, arba nustatyti bendrą patikslinimą, atsižvelgiant į atitinkamu laikotarpiu konstatuotus ir reguliariai aktualizuojamus faktus. Šis klausimas išsprendžiamas importuotojų ir muitinių susitarimu.“

45 Nors Muitinės kodekso komiteto išvados ir neturi privalomosios teisinės galios, jos yra ne mažiau svarbios užtikrinant, kad valstybių narių muitinės vienodai taikytų Muitinės kodeksą, ir gali būti laikomos šiam kodeksui aiškinti tinkama priemone (2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *Humeau Beaupréau*, C-2/13, EU:C:2014:48, 51 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

46 Taigi Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punkte nereikalaujama, kad autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas suma būtų nustatyta sudarant licencinę sutartį arba skolos muitinei atsiradimo momentu, kad jie būtų laikomi susijusiais su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama.

47 Antra, reikia nagrinėti klausimą, ar autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas galima laikyti susijusiais su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama, net jei jie su tomis prekėmis susiję tik iš dalies. Šiuo atveju autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas buvo sumokėti už paslaugas, kurios buvo suteiktos po pagrindinėje byloje nagrinėjamų prekių importo, ir už grupės, kuriai priklauso deklarantas, komercinio pavadinimo naudojimą.

48 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 2454/93 161 straipsnio antroje pastraipoje nurodyta, kad kai autorinio atlyginimo ar mokesčio už licencijas suma apskaičiuojama nepriklausomai nuo importuotų prekių kainos, autorinis atlyginimas arba licencijos mokestis vis tiek gali būti susijęs su preke, kurios muitinė vertė turi būti nustatyta.

49 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šiuo atveju autorinių atlyginimų arba mokesčių už licenciją suma priklauso nuo importuotų prekių pardavimo tretiesiems asmenims pagal licencinę sutartį apyvartos procentinės dalies. Vadinasi, šių autorinių atlyginimų arba licencijos mokesčių apmokėjimas „yra susijęs“ su prekėmis, kurių muitinę vertę reikia nustatyti, kaip tai suprantama pagal šio 161 straipsnio antrą pastraipą.

50 Šios išvados negali paneigti aplinkybė, kad pagal tą pačią nutartį autoriniai atlyginimai ir mokesčiai už licencijas susiję ir su paslaugų teikimu po to, kai *GE Vokietija* importavo minėtas prekes, taip pat su tuo, kad ši bendrovė naudojo GE grupės komercinį pavadinimą.

51 Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad jeigu autorinis atlyginimas arba licencijų mokesčiai yra iš dalies susiję su importuotomis prekėmis ir iš dalies – su kitomis sudėtinėmis dalimis arba komponentais, kuriais prekės papildytos jas importavus, arba su atliekama veikla ar teikiamomis paslaugomis po importavimo, tai atitinkamas proporcingas paskirstymas turi būti atliktas tik remiantis patikimais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis, vadovaujantis Reglamento Nr. 2454/93 23 priede pateikta Muitinės kodekso 32 straipsnio 2 daliai skirta aiškinimo taisykle.

52 Taigi Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalyje aiškiai numatyta, kad mokėtinus autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas galima laikyti iš dalies susijusiais su prekėmis ir iš dalies – su po importo teikiamomis paslaugomis, todėl Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punkte numatytą patikslinimą galima taikyti ir tada, kai šie autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas tik iš dalies susiję su importuotomis prekėmis; šį patikslinimą tokiu atveju reikia atlikti remiantis patikimais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis, iš kurių galima spręsti apie su šiomis prekėmis susijusią autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas sumą.

53 Taigi pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas gali būti „susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, net jei šie autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas tik iš dalies susiję su minėtomis prekėmis.

54 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį ir antrąjį klausimus reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą reikia aiškinti taip: pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas suma būtų nustatyta sudarant licencinę sutartį arba skolos muitinei atsiradimo momentu, kad jie būtų susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama; minėti autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas yra „susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama“, net jei šie autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas su minėtomis prekėmis yra susiję tik iš dalies.

Dėl trečiojo klausimo

55 Pateikdamas trečiąjį klausimą, susijusį su šio sprendimo 35 punkte nurodyta trečia sąlyga, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 2454/93 160 straipsnį reikia aiškinti taip: autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas yra prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlyga“, kai šiuos autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas toje pačioje bendrovių grupėje reikalauja sumokėti su pardavėju ir pirkėju susijusi įmonė ir toks mokėjimas atliekamas šios bendrovės naudai.

56 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 2454/93 157 straipsnio 2 dalyje, kurioje patikslinamos Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sąlygos, numatyta, kad autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas pridedami prie faktiškai sumokėtos ar mokėtinos kainos, tik jei šis mokestis susijęs su preke, kurios muitinė vertė nustatinėjama, ir yra šių prekių pardavimo sąlyga.

57 Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punkte ir Reglamento Nr. 2454/93 157 straipsnio 2 dalyje nėra patikslinta, kaip reikia suprasti prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlygą“.

58 Šiuo klausimu Muitinės kodekso komitetas komentaro Nr. 3 (muitinės vertės skyrius) dėl autorinių atlyginimų ir licencijos mokesčių poveikio muitinei vertei 12 punkte nusprendė, kad „kyla klausimas, ar pardavėjas ketina parduoti prekes, nesumokėjęs autorinio atlyginimo ar licencijos mokesčio. Ši sąlyga gali būti aiški arba numanoma. Dažniausiai licencinėje sutartyje patikslinama, ar importuotos prekės parduodamos, tik sumokėjus autorinį atlyginimą arba licencijos mokestį. Tačiau tai nebūtinai turi būti numatyta“.

59 Kaip matyti iš šio sprendimo 45 punkto, į šiame komentare pateiktus nurodymus reikia atsižvelgti.

60 Kaip išvados 51 punkte nurodo generalinis advokatas, tokiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad autorinio atlyginimo ar licencijos mokesčio sumokėjimas yra prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlyga“, jeigu pagal pardavėjo (arba su juo susijusio asmens) ir pirkėjo sutartį autorinio atlyginimo ar licencijos mokesčio sumokėjimas pardavėjui yra toks svarbus, kad be šio mokėjimo jis tų prekių neparduotų; tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

61 Kiek tai susiję su pagrindine byla, reikia pažymėti, kad iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog licencijos davėjui, t. y. bendrovei M, kuri susijusi ir su pardavėju, ir su pirkėju, buvo mokami autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas, susiję su parduotomis prekėmis. Šiuo atveju gavėja buvo ta pati bendrovė, kuri reikalavo iš šių prekių pirkėjo sumokėti su jomis susijusius autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas; šios trys bendrovės priklausė tai pačiai GE grupei ir tiesiogiai arba netiesiogiai buvo kontroliuojamos šios grupės patronuojančiosios bedrovės.

62 Šiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 2454/93 160 straipsnyje nustatyta, kad jeigu pirkėjas moka autorinį atlyginimą arba licencijos mokesčius trečiajam asmeniui, 157 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos laikomos įvykdytomis tik tuo atveju, jeigu pardavėjas ar su juo susijęs asmuo reikalauja, kad pirkėjas sumokėtų šiuos mokesčius.

63 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar Reglamento Nr. 2454/93 160 straipsnyje numatyta sąlyga įvykdyta, kai „trečiasis asmuo“, kuriam reikia sumokėti autorinį atlyginimą arba mokestį už licenciją, ir su pardavėju „susijęs asmuo“ yra tas pats asmuo.

64 Šiuo klausimu *GE Healthcare* tvirtina, kad Reglamento Nr. 2454/93 160 straipsnio versijoje vokiečių kalba numatyta, jog asmuo, kuris reikalauja sumokėti autorinį atlyginimą arba mokestį už licenciją, ir trečiasis asmuo, kuriam šis autorinis atlyginimas arba mokestis už licenciją turi būti sumokėtas, negali būti vienas ir tas pats asmuo.

65 Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad vienoje Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar įgyti dėl to prioritetą kitų kalbinių versijų atžvilgiu. Toks požiūris būtų nesuderinamas su reikalavimu vienodai taikyti Sąjungos teisę. Esant įvairių kalbinių versijų neatitikimų, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės nuostatų, kurių dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Kurcums Metal*, C-558/11, Rink., EU:C:2012:721, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

66 Kaip išvados 63 punkte patikslino generalinis advokatas, jokioje kitoje Reglamento Nr. 2454/93 160 straipsnio kalbinėje versijoje nėra antrą kartą nurodyto „trečiojo asmens“, kuriam mokami autoriniai atlyginimai ar licencijos mokesčiai.

67 Be to (generalinis advokatas tai nurodė išvados 65 punkte), tai, kad su pardavėju susijęs asmuo nelaikomas „trečiuoju asmeniu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2454/93 160 straipsnį, nereiškia, kad autorinių atlyginimų ar licencijos mokesčių mokėjimas nėra importuotų prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlyga“, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą.

68 Vis dėlto reikia patikrinti, ar su pardavėju susijęs asmuo jo arba pirkėjo atžvilgiu vykdo kontrolę, dėl kurios gali užtikrinti, kad prekių, su kuriomis siejamas jo licencijos mokestis, importas atliekamas su sąlyga, kad už šias prekes jo naudai mokamas autorinis atlyginimas arba licencijos mokestis.

69 Tai patikrinti pagrindinėje byloje turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

70 Be to, Muitinės kodekso komiteto komentaro Nr. 3 (muitinės vertės skyriaus) dėl autorinių atlyginimų ir licencijos mokesčių įtakos muitinei vertei 13 punkte numatyta: „jeigu prekės perkamos iš vieno asmens, o autorinis atlyginimas ar mokestis už licenciją mokamas kitam asmeniui, toks mokėjimas tam tikromis sąlygomis vis vien gali būti vertinamas kaip prekių pardavimo sąlyga <…>. Galima manyti, kad pardavėjas arba su juo susijęs asmuo reikalauja, kad pirkėjas atliktų tą mokėjimą, kai, pavyzdžiui, prekės perkamos iš vieno daugiašalės grupės nario, o autorinį atlyginimą reikalaujama sumokėti kitam tos pačios grupės nariui. Tas pats taikoma kai pardavėjas yra asmens, kuriam mokami autoriniai atlyginimai ir kuris kontroliuoja pardavimo sąlygas, licencijos gavėjas“.

71 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 2454/93 160 straipsnį reikia aiškinti taip: autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas yra prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlyga“, kai šiuos autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas toje pačioje bendrovių grupėje reikalauja sumokėti su pardavėju ir pirkėju susijusi įmonė ir toks mokėjimas atliekamas šios bendrovės naudai.

Dėl ketvirtojo klausimo

72 Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 punktą reikia aiškinti taip: atitinkamai šiose nuostatose numatytų tikslinimo ir paskirstymo priemonių galima imtis, kai nagrinėjamų prekių muitinė vertė nustatyta ne pagal Muitinės kodekso 29 straipsnį, o taikant šio kodekso 31 straipsnyje numatytą papildomą metodą.

73 Iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad kelerius mokestinius metus iki 2009 m. Diuseldorfo pagrindinė muitinė negavo būtinų duomenų, kad galėtų atlikti Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktu grindžiamą sandorio vertės, kuri apskaičiuota taikant šio kodekso 29 straipsnyje numatytą metodą, tikslinimą. Todėl taikytas Muitinės kodekso 31 straipsnyje numatytas muitinės vertės nustatymo metodas, nes šio kodekso 29 ir 30 straipsniuose numatyti metodai *a priori* nebuvo taikytini.

74 Kadangi Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punkte numatyta, kad nustatant muitinę vertę galima atlikti tikslinimą tik taikant šio kodekso 29 straipsnį, kyla klausimas, ar šį tikslinimą, tiksliau – Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalyje numatytą paskirstymą, taip pat galima taikyti, kai vertinamos prekės muitinė vertė nustatyta remiantis šio kodekso 31 straipsnyje numatytu metodu.

75 Reikia priminti, kad kai muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal Muitinės kodekso 29 straipsnį remiantis importuotų prekių sandorio verte, ji nustatoma pagal šio kodekso 30 straipsnio nuostatas, paeiliui taikant šio straipsnio 2 dalies a–d punktuose numatytus metodus (2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

76 Kai importuotų prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti ir pagal Muitinės kodekso 30 straipsnį, ši vertė nustatoma vadovaujantis šio kodekso 31 straipsnio nuostatomis (2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 28 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

77 Taigi tiek iš minėto kodekso 29–31 straipsnių formuluotės, tiek iš tvarkos, pagal kurią muitinės vertės nustatymo kriterijai turi būti taikomi pagal šiuos straipsnius, matyti, kad šios nuostatos taikomos subsidiariai. Tik kai negalima nustatyti muitinės vertės pagal vieną nuostatą, reikia remtis kita, iš karto po pirmosios nuostatos pagal nustatytą tvarką einančia, nuostata (2016 m. birželio 16 d. Sprendimo *EURO 2004. Hungary*, C-291/15, EU:C:2016:455, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

78 Muitinės kodekso 31 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad importuotų prekių muitinė vertė nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Sąjungoje, ir naudojant priimtinas priemones, atitinkančias principus ir bendrąsias nuostatas, kurie išdėstyti joje išvardytuose tarptautiniuose susitarimuose ir šio kodekso 3 skyriaus nuostatose.

79 Kaip šiuo klausimu išvados 86 punkte nurodo generalinis advokatas, Muitinės kodekso 31 straipsnio 1 dalyje pateikta nuoroda į šio kodekso 3 skyriaus nuostatas reiškia, kad šio skyriaus, kuriame yra ir šio kodekso 32 straipsnis, bendrosios nuostatos taikomos net ir tuo atveju, kai muitinė vertė nustatoma pagal šio kodekso 31 straipsnio 1 dalį.

80 Kaip matyti iš šio sprendimo 30 punkto, Sąjungos teisės aktais, susijusiais su prekių muitinės vertės nustatymu, siekiama įtvirtinti teisingą, vienodą ir neutralią sistemą, kuri neleistų naudoti savavališkai nustatytų arba fiktyvių muitinės verčių. Pagal Reglamento Nr. 2454/93 23 priedo aiškinamosios pastabos dėl muitinės vertės, susijusios su Muitinės kodekso 31 straipsnio 1 dalimi, 2 punktą vertinimo metodai, taikytini pagal minėto 31 straipsnio 1 dalį, turėtų būti šio kodekso 29 straipsnyje ir 30 straipsnio 2 dalyje nustatyti metodai, tačiau „pagrįstas lankstumas“ taikant šiuos metodus turėtų atitikti minėto kodekso 31 straipsnio 1 dalies tikslus ir nuostatas (šiuo klausimu žr. 2008 m. vasario 28 d. Sprendimo *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 60 punktą).

81 Atsižvelgiant į būtinybę nustatyti muitinę vertę, kai įmonė nepateikė išsamios informacijos apie atitinkamus mokestinius metus, ir į minėtos aiškinamosios pastabos 2 punkte minimą „pagrįstą lankstumą“, reikia pripažinti, kad su kitais įmonės mokestiniais metais susiję duomenys gali būti laikomi duomenimis, kuriuos galima gauti Sąjungoje, į kuriuos Muitinės kodekso 31 straipsnio 1 dalis leidžia atsižvelgti kaip į pagrindą muitinei vertei nustatyti. Iš tikrųjų nuoroda į šiuos duomenis yra minėtos vertės nustatymo priemonė, kuri „priimtina“, kaip tai suprantama pagal minėto 31 straipsnio 1 dalį, ir atitinka to paties 31 straipsnio 1 dalyje nurodytuose tarptautiniuose susitarimuose ir nuostatose išdėstytus principus bei bendrąsias nuostatas (pagal analogiją žr. 2008 m. vasario 28 d. Sprendimo *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 61 punktą).

82 Kalbant apie Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalį, reikia pažymėti, kad joje numatyta: jeigu autorinis atlyginimas arba licencijų mokesčiai yra iš dalies susiję su importuotomis prekėmis ir iš dalies – su kitomis sudėtinėmis dalimis arba komponentais, kuriais prekės papildytos jas importavus,

arba su atliekama veikla ar teikiamomis paslaugomis po importavimo, tai tinkamas paskirstymas „turi būti atliktas tik remiantis patikimais ir kiekybiškai įvertinamais duomenimis“, vadovaujantis Reglamento Nr. 2454/93 23 priede pateikta Muitinės kodekso 32 straipsnio 2 daliai skirta aiškinimo taisykle.

83 Kaip matyti iš šio sprendimo 81 punkto ir generalinio advokato išvados 91 punkto su kitais nagrinėjamos įmonės mokestiniais metais susijusius duomenis galima laikyti „objektyviais ir kiekybiškai įvertinamais“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalį, taigi tokiais, kuriais remiantis galima atlikti šiame straipsnyje numatytą paskirstymą.

84 Be to, kaip tvirtina Komisija ir Vokietijos vyriausybė, kitokia išvada galėtų suteikti nepagrįstų privalumų importuotojams, kurie atsisako pateikti išsamią informaciją, ir tai trukdytų teisingai nustatyti importuojamų prekių muitinę vertę.

85 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 2454/93 158 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip: atitinkamai šiose nuostatose numatytų tikslinimo ir paskirstymo priemonių galima imtis, kai nagrinėjamų prekių muitinė vertė nustatyta ne pagal Muitinės kodekso 29 straipsnį, o taikant šio kodekso 31 straipsnyje numatytą papildomą metodą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

86 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. **1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1791/2006, 32 straipsnio 1 dalies c punktą reikia aiškinti taip: pagal šią nuostatą nereikalaujama, kad autorinių atlyginimų arba mokesčių už licencijas suma būtų nustatyta sudarant licencinę sutartį arba skolos muitinei atsiradimo momentu, kad jie būtų susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama; minėti autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas yra „susiję su prekėmis, kurių muitinė vertė nustatinėjama“, net jei šie autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas su minėtomis prekėmis yra susiję tik iš dalies.**

2. **Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto 2006 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1875/2006, 160 straipsnį reikia aiškinti taip: autoriniai atlyginimai arba mokesčiai už licencijas yra prekių, kurių muitinė vertė nustatinėjama, „pardavimo sąlyga“, kai šiuos autorinius atlyginimus arba mokesčius už licencijas toje pačioje bendrovių grupėje reikalauja sumokėti su pardavėju ir pirkėju susijusi įmonė ir toks mokėjimas atliekamas šios bendrovės naudai.**

3. **Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1791/2006, 32 straipsnio 1 dalies c punktą ir Reglamento Nr. 2454/93, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1875/2006, 158 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip: atitinkamai šiose nuostatose numatytų tikslinimo ir paskirstymo priemonių galima imtis, kai nagrinėjamų prekių muitinė vertė nustatyta ne pagal šio iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 2913/92 29 straipsnį, o taikant šio reglamento 31 straipsnyje numatytą papildomą metodą.**

Parašai.